

Profilurin: Símun Hammer

SÍMUN ER GÓÐUR Í RÁÐDUM

Í FARNU VIKU HOYRDIST NÓGV UM FAROEXPO OG MENTANARVIKU Í RUNAVÍK, OG Í TÍ SAMBANDI HAVA VIT HESA FERÐ VALT STJÓRAN Í VIRKISRÁÐGEVING, SÍMUN HAMMER, SUM VINNUPROFIL. HANN HEVUR SÍÐANI 1997 LIVAÐ AV AT RÁÐGIVIÐ VIRKJUM OG FYRITØKUM, OG ER TAÐ EYDNAST HONUM AT BYGGJA UPP EINA FYRITØKU, IÐ HEVUR FASTAR KUNDAR OG AFTURVENDANDI UPPGÁVUR, SAMSTUNDIS SUM VIRKISRÁÐGEVING ALTÍÐ ER TIL REIÐAR AT TAKA Á SEG NÝGGJAR AVBJÓÐINGAR

Tekst og myndir: Hilmar Jan Hansen

Tá Símun Hammer og familjan fluttu heim-
aftur til Føroya í 1997, hevði hann longu
gjørt neyðugu fyrireikingarnar, so virki
hansara, Virkisráðgeving, kundi fara í
gongd. Smápartafelag var sett á stovn og alt
gjørt klárt, so hann kundi byrja beinanvegin.
Tá var virki kent sum Virkisráðgeving, men
seinnu árinum hava tey meira lagt dent á at
marknaðarføra tað sum VRG, tí tað er eitt
sindur lættari at brúka í altjóða samanhangi.

– Eg byrjaði einsamallur, men síðani 2003
ella 2004 hava vit verið trý ella fyra fólk, alt
eftir tørvinum. At tað var neyðugt at vaksa
um virki, komst sjálvandi av, at tað alla
tíðina bleiv meira at gera, samstundis sum
kundaskarin vaks, og tað munaði væl, at vit
fingu fleiri afturvendandi uppgávur, sum
liggja fast, greiðir Símun frá.

– Sum við øllum øðrum, so var tað tungt
at byrja, tí tað tekur sína tíð at byggja felagið
upp. Men eg sá alla tíðina ein ávisan vøkstur
og fekk nakrar fastar kundar. Og tá tú sært,
at vøkstur er í tí, sum tú gert, og at tú hevur
nakrar fastar uppgávur at loysa, so tað ber
til at leggja eitt sindur til rættis frameftir, so
veksur eisini hugurin at halda fram.

Sum hjá so mongum øðrum, byrjaði alt
tað heila við, at Símun skuldi royna at finna
sær eina yrkisleið, men tak tók sína tíð,
áðrenn hann var heilt greiður yvir, hvønn
veg hann hevði hug at fara.

– Tá eg var liðugur við HF, hevði eg ikki

ordiliga hug til beinanvegin at fara undir
akademiskan lestur, og tá valdi eg heldur
at fara at lesa tónleik, tí hitt kundi eg altíð
hugsa um og gera, tá eg var búgvinn til tað.
Men eftir at eg hevði brúkt hálvtriðja ár
upp á tónleik, ið bæði fevndi um privattímar
hjá góðum lærarum og tónlistarligt grund-
skeið, var eg so spakuliga komin til, at eg
kundi taka stigið víðari, sigur hann.

– Tað bleiv so til, at eg fór til Tromsø
at lesa til fiskivinnufrøðing, sum var eitt
rímliga náttúrligt val, tí hjá mær taldi tað
nokk so nógv, at um eg skuldi hava eina
útbúgving, so skuldi tað vera ein, sum
onkursvegna var viðkomandi fyri føroyska
samfelagið. Tað ráddi jú um at leggja sær
sjálvum tingini soleiðis til rættis, at tað
skuldi vera lætt at koma aftur til Føroyar, tá
talan var um starvsmøguleikar og alt tað.

GÓÐ ÁR Í TROMSØ

Símun Hammer letur væl at lestrarárunum
í Norra, og honum dámdi mær øgiliga væl
lesturin, men eisini býin, tí hann sigur, at
Tromsø er ein deiligur býur at vera í, so
talan var um nokkur góð ár har. Og so taldi
tað eisini uppeftir, at um tað mundið, tá
Símun las til fiskivinnufrøðing í Tromsø,
so vóru tilsamans einir 16 føroyingar har
yviri og lósu tað sama ella tóku líknandi
útbúgvingar.

framhald...